

tilkommer der yderligere den ferieberettigede et tillæg til ferielønnen på $\frac{3}{4}$ pct. af den i det foregående ferieår indtjente løn. Dette tillæg udbetales kontant til den ferieberettigede, når ferien holdes. I øvrigt er en ferieberettiget i disse tilfælde altid berettiget til i stedet for ferie med løn at kræve feriegodtgørelse efter de almindelige regler, dog kun med $6\frac{3}{4}$ pct., jfr. lovens § 5.

Ved en række regulativer og overenskomster godkendt i henhold til ferielovens § 6, stk. 2, er der truffet aftale om, at retten til ferie erhverves i løbet af kalenderåret, ligesom feriegodtgørelsen beregnes på grundlag af den i kalenderåret indtjente løn. Inden for overenskomstmrådet mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund gælder dette først og fremmest Jern- og Metalindustrien.

Det nu vedtagne mæglingforslag indebærer, at der mellem de to hovedorganisationer er opnået enighed om indførelse af en søgnehelligdaysordning og i forbindelse hermed omlægning af det tidsmæssige grundlag for beregning af feriegodtgørelse, hvor dette ikke allerede er sket. Herefter vil for hele dette store overenskomstråde kalenderåret — fra 1. januar 1968 — danne grundlag for erhvervelse af ferieret og beregning af feriegodtgørelse. Efter aftalen mellem hovedorganisationerne fastholdes for de af aftalen omfattede områder perioden fra 1. april til 31. marts som ferieår i henseende til udnyttelse af ferieretten og feriegodtgørelsen.

I forbindelse hermed er der truffet aftale om en overgangsordning som følge af, at der på grund af omlægningen kun bliver en periode på 9 måneder — 1. april til 31. december 1967 — til indtjening af ferieret og feriegodtgørelse til anvendelse i sommeren 1968. Ordningen går ud på, at der i nævnte periode erhverves ret til ferie med 2 dage pr. måned og optjenes feriegodtgørelse med yderligere $2\frac{1}{2}$ pct. af lønnen.

Baggrunden for omlægningen af optjeningsåret er, at det såvel for arbejdsgivere som for lønmodtagere må anses for hensigtsmæssigt, at optjeningsåret falder sammen med kalenderåret. Herved lettes arbejdsgivernes administration og de ansattes oversigt over indtægter, herunder feriegodtgørelsen, bl. a. i skattemæssig henseende. Endelig er omlægningen for overenskomstmrådet af afgørende betydning for samspillet med søgnehelligdaysordningen.

Regeringen finder det herefter rigtigt, at tilsvarende ændring foretages i ferieloven, således at der generelt skabes ensartethed.

Med hensyn til spørgsmålet om overgangsordningens økonomiske konsekvenser bemærkes følgende:

Som nævnt er allerede en væsentlig del af overenskomstmrådet tidligere gået over til anvendelse af kalenderåret som optjeningsår.

Inden for de overenskomstråder, som i henhold til den nævnte aftale skal gå over til kalenderåret, anvendes i vidt omfang ferie kortsystemer eller lignende, hvorunder feriegodtgørelsen henstår hos arbejdsgiveren med garanti for vedkommende arbejdsgiverorganisation eller på anden måde. I disse tilfælde medfører omlægningen ingen merudgifter for arbejdsgiveren i overgangsåret.

Inden for enkelte overenskomstråder ydes feriegodtgørelsen løbende i årets løb, f. eks. ved indbetaling til en særlig feriefond. For sådanne områder bliver der tale om en forøget indbetaling i perioden med ca. $\frac{1}{3}$.

For de områder, hvor ferielovens feriemærkesystem finder anvendelse, bliver der tale om en tilsvarende forøgelse.

Det bemærkes, at omlægningen ikke indebærer forøgelse af de beløb, der udbetales under afholdelse af ferie i sommeren 1968.

Ordningen vil ikke medføre konsekvenser af administrativ karakter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

ad 1. Ifølge den gældende ferielov beregnes den årlige ferie på grundlag af den ferieberettigedes beskæftigelse i det foregående år fra 1. april til 31. marts „ferieåret“.

Ifølge forslaget erhverves ferien i løbet af et kalenderår „optjeningsåret“.

Det foreslås, at bestemmelsen om, at ferien skal udnyttes i løbet af det efter optjeningsårets udløb følgende år, regnet fra 1. april til 31. marts „ferieåret“, fortsat er gældende, dog at den indføres i § 3 i stedet for som hidtil i § 5, stk. 5, jfr. bemærkningerne neden for ad nr. 5.

Med hensyn til overgangsperioden fra lovens ikrafttrædelse den 1. april 1967 til 31. december 1967, henvises til § 3 og bemærkningerne hertil.

ad 2 og 3. Bestemmelserne følger af omlægningen af optjeningsåret.

ad 4. Bestemmelsen indeholder ingen realitetsændring, men formuleringen er fundet hensigtsmæssig i forbindelse med ændringerne i øvrigt.

ad 5. Bestemmelsen indeholder ingen realitetsændring. De anførte ord udgår som overflødige efter den ændrede formulering af § 3 sammenholdt med lovens § 5, stk. 1.